

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 19 marca 2015 r.
(OR. en)

7374/15

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0068 (CNS)

FISC 25

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	19 marca 2015 r.
Do:	Uwe CORSEPIUS, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2015) 135 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2015) 135 final.

Załącznik: COM(2015) 135 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.3.2015 r.
COM(2015) 135 final

2015/0068 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany
informacji w dziedzinie opodatkowania**

{SWD(2015) 60 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Przedsiębiorstwa nie od dziś traktują planowanie podatkowe jako legalny środek służący obniżeniu ich zobowiązań z tytułu podatków, gdyż jego podstawę stanowią stosowne porozumienia prawne. W ostatnich latach planowanie podatkowe nabrało jednak bardziej wyrafinowanego charakteru, przekraczając granice poszczególnych jurysdykcji i służąc przenoszeniu podlegających opodatkowaniu zysków do państw o korzystnych systemach podatkowych. Tego rodzaju agresywne planowanie podatkowe może mieć różną postać i polegać np. na wykorzystywaniu technicznych zawiłości systemu podatkowego bądź rozbieżności pomiędzy dwoma systemami podatkowymi lub większą ich liczbą w celu zmniejszenia lub uniknięcia zobowiązań podatkowych. Jego skutki obejmują podwójne odliczenia (np. gdy ten sam koszt jest odliczany zarówno w państwie źródła dochodu, jak i w państwie siedziby) i podwójne nieopodatkowanie (np. w sytuacji, gdy dochód nie zostaje opodatkowany ani w państwie źródła dochodu, ani w państwie siedziby)¹. Tego rodzaju praktykom często towarzyszą wydawane przez krajowe organy interpretacje indywidualne prawa podatkowego, które stanowią dla przedsiębiorstwa potwierdzenie sposobu, w jaki konkretna transakcja zostanie opodatkowana zgodnie z obowiązującymi przepisami, zapewniając tym samym pewność prawa w odniesieniu do zastosowanej struktury. Państwa członkowskie są wprawdzie zobowiązane zapewnić zgodność wydawanych przez nie interpretacji z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, jednak już sam brak przejrzystości co do tego rodzaju interpretacji może mieć wpływ na sytuację w innych krajach, z którymi powiązani są adresaci tych interpretacji.

Unikanie opodatkowania, jak również oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania, mają w znacznej mierze wymiar transgraniczny. Globalizacja oraz rosnąca mobilność podatników mogą utrudniać państwom członkowskim poprawne określenie podstawy opodatkowania. Zjawisko to może mieć negatywny wpływ na funkcjonowanie systemów podatkowych oraz prowadzić do unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania, a tym samym zagrażać funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

Państwa członkowskie mogą zatem skutecznie rozwiązać ten problem tylko wówczas, gdy uzgodnią podjęcie wspólnych działań. Z tego też względu usprawnienie współpracy administracyjnej między administracjami podatkowymi państw członkowskich stanowi jeden z głównych celów strategii Komisji.

Dyrektywa Rady 2011/16/UE została przyjęta w celu zastąpienia wcześniejszej dyrektywy dotyczącej wzajemnej pomocy państw członkowskich (dyrektywa Rady 77/799/EWG), w odpowiedzi na potrzebę zwiększonej współpracy administracyjnej państw członkowskich w obszarze podatków.

Niniejszy wniosek ma na celu zagwarantowanie, by dyrektywa 2011/16/UE zapewniała kompleksową i skuteczną współpracę administracyjną między administracjami podatkowymi, określając wymóg obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych (stanowiących szczególny rodzaj

¹ [Zalecenie Komisji z dnia 6.12.2012 r.](#) w sprawie agresywnego planowania podatkowego.

interpretacji indywidualnej prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym stosowany w obszarze cen transferowych). Konstruowane pod kątem korzyści podatkowych struktury, które prowadzą do niskiego poziomu opodatkowania dochodu w państwie członkowskim wydającym interpretację, mogą sprawiać, że w pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich kwota dochodu podlegającego opodatkowania będzie niska, prowadząc tym samym do uszczuplenia w tych krajach bazy podatkowej.

Przepisy proponowane w niniejszym wniosku nakładają na państwa członkowskie wymóg automatycznej wymiany z wszystkimi innymi państwami członkowskimi podstawowych informacji o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnieniach indywidualnych dotyczących cen transferowych. Podstawą tego podejścia jest założenie, że to te inne państwa członkowskie dysponują lepszymi możliwościami oceny potencjalnego wpływu i znaczenia tego rodzaju interpretacji niż państwo członkowskie wydające interpretację. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie otrzymujące informacje mogą zażądać bardziej szczegółowych informacji.

Wniosek opracowano specjalnie z myślą o umożliwieniu automatycznej wymiany informacji o interpretacjach z wykorzystaniem obowiązujących przepisów dyrektywy 2011/16/UE dotyczących praktycznych rozwiązań w zakresie wymiany informacji, w tym stosowania standardowych formularzy. Jest on również zgodny z pracami prowadzonymi na szczeblu międzynarodowym w ramach OECD (dotyczącymi erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków).

W 2012 r. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)² dokonała przeglądu procedur państw członkowskich w odniesieniu do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego. Grupa wskazała rodzaje interpretacji o wymiarze transgranicznym, na temat których informacje powinny być wymieniane spontanicznie, oraz zaleciła opracowanie wzoru wskazówek, który mógłby być stosowany przez państwa członkowskie jako dokument referencyjny do użytku wewnętrznego³. We wzorze wskazówek określono, że informacje dotyczące interpretacji o wymiarze transgranicznym powinny być przesyłane spontanicznie zgodnie z art. 9 dyrektywy 2011/16/UE, przy zastosowaniu standardowych formularzy elektronicznych, środkami elektronicznymi przewidzianymi w dyrektywie, najpóźniej miesiąc po wydaniu interpretacji zgodnie z terminem określonym w art. 10 dyrektywy. Wymagał on również od państw członkowskich zapewnienia na potrzeby tej kwestii właściwych kanałów komunikacji między państwami członkowskimi oraz dobrej jakości przeszkolenia i wytycznych dla osób wydających interpretacje. Zawarto w nim również wskazówki na temat treści informacji, które miałyby być przekazywane spontanicznie. Ten wzór wskazówek nie jest jednak prawnie wiążący. W praktyce między państwami członkowskimi wymienianych jest niewiele informacji dotyczących wydawanych przez nie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego lub uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych; dotyczy to również przypadków, w których mają one wpływ na sytuację w innych krajach.

W związku z powyższym konieczne wydaje się bardziej systematyczne i wiążące podejście do wymiany informacji na temat interpretacji indywidualnych w obrębie UE, tak aby zapewnić, by w sytuacji, gdy jedno państwo członkowskie wydaje interpretację indywidualną prawa podatkowego lub dokonuje uzgodnienia indywidualnego dotyczącego cen

² Dz.U. 98/C 2/01.

³ Dokument 10903/12 FISC 77.

transferowych, każde inne zainteresowane państwo członkowskie było w stanie podjąć wszelkie niezbędne i odpowiednie działania.

W dniu 16 grudnia 2014 r. Komisja zobowiązała się do przedstawienia takiego wniosku w sprawie automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji o wymiarze transgranicznym i został on również uwzględniony w programie prac Komisji na 2015 r.⁴.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje w kontekście planu działania zakładającego poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania oraz powiązanych zaleceń (komunikat COM(2012) 722), jak również w ramach innych forów

W dniu 21 maja 2013 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję⁵, w której wyrażono zadowolenie z planu działania Komisji i jej zaleceń, wezwano pilnie państwa członkowskie do wypełniania zobowiązań oraz do poparcia planu działania Komisji, a także podkreślono, że UE powinna przejąć inicjatywę w globalnych dyskusjach na temat zwalczania oszustw podatkowych, unikania opodatkowania oraz rajów podatkowych, w szczególności w odniesieniu do promowania wymiany informacji.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął swoją opinię w dniu 17 kwietnia 2013 r.⁶. Komitet zatwierdził plan działania Komisji oraz poparł jej starania zmierzające do określenia praktycznych rozwiązań służących ograniczeniu oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania.

W ciągu ostatnich lat państwa członkowskie pracowały w ramach Grupy ds. Kodeksu Postępowania nad usprawnieniem wymiany informacji dotyczących interpretacji o wymiarze transgranicznym oraz w obszarze cen transferowych. Wnioski formułowane przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania były regularnie przekazywane Radzie w formie sprawozdań⁷.

2.2. Państwa członkowskie

Podstawę niniejszej dyrektywy stanowi wzór wskazówek uzgodniony przez państwa członkowskie w 2014 r., a więc odzwierciedla ona prace prowadzone już przez przedstawicieli państw członkowskich w obrębie różnych europejskich forów. Państwa członkowskie dyskutują już od pewnego czasu zasady wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, jednak dotychczas nie przyniosły one rezultatu w postaci opracowania skutecznych ram takiej wymiany.

⁴ http://ec.europa.eu/priorities/work-programme/index_en.htm

⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi (Sprawozdanie Klevy) – 2013/2025 (INI).

⁶ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania COM(2012) 722 final (Sprawozdanie Dandea) – CESE 101/2013.

⁷ Publicznie dostępne sprawozdania Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) można znaleźć

2.3. Zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości i zasadą proporcjonalności, określonymi w art. 5, odpowiednio w ust. 3 i 4, Traktatu o Unii Europejskiej.

Art. 115 TFUE dotyczy uchwalania dyrektyw w celu zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Cel, jakim jest zapewnienie, by wszystkie państwa członkowskie dysponowały wystarczającymi informacjami o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnieniach indywidualnych dotyczących cen transferowych, nie może zostać w dostateczny sposób osiągnięty poprzez nieskoordynowane działania podejmowane indywidualnie przez poszczególne państwa członkowskie. W związku z tym wymiana informacji na temat interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, które mogą mieć negatywny wpływ na określenie podstawy opodatkowania w więcej niż jednym państwie członkowskim, wymaga wspólnego podejścia o charakterze obowiązkowych wymogów. Ponadto nieodłączny element proponowanego działania stanowi kontekst transgraniczny. Skuteczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych może zatem zostać osiągnięta jedynie w drodze działania na szczeblu Unii.

Istnienie wzoru wskazówek można wprawdzie uznać za poprawę sytuacji, bardziej skuteczna byłaby jednak podstawa prawna o charakterze ustawodawczym. Ponadto dopóki to do państwa członkowskiego wydającego interpretację należy ocena – na podstawie jego własnych ram prawnych – istotności danej interpretacji dla innych państw członkowskich, utrzymywać się będzie brak przejrzystości. Podatnicy mogą wykorzystywać brak wspólnych przepisów dotyczących wymiany informacji w celu tworzenia struktur służących przenoszeniu zysków do państw o niskim opodatkowaniu, przy czym niekoniecznie muszą to być państwa, w których prowadzona jest działalność gospodarcza generująca te zyski i w których powstaje wartość dodana.⁸ Ponieważ interpretacje indywidualne prawa podatkowego są często wydawane na potrzeby struktur transgranicznych, państwa członkowskie – jeżeli chcą mieć pełny obraz sytuacji – są uzależnione od wzajemnej pomocy. Z tego względu współpracujące ze sobą państwa członkowskie są w lepszej sytuacji niż pojedyncze państwa członkowskie działające indywidualnie, jeśli chodzi o zapewnienie skuteczności i kompletności systemu wymiany informacji o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego. Zharmonizowane podejście na szczeblu unijnym skuteczniej zapewniłoby przejrzystość podatkową oraz współpracę między administracjami podatkowymi w zakresie zwalczania unikania opodatkowania.

Konkretnym problemem, który zidentyfikowano jako przedmiot interwencji politycznej, jest brak przejrzystości w odniesieniu do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego mających znaczenie w kontekście transgranicznym, mający negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Interwencja polityczna ogranicza się do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym. Obejmuje ona dwustopniowe podejście, zgodnie z którym podstawowy zbiór informacji zdefiniowany w dyrektywie musiałby być przekazywany wszystkim państwom członkowskim UE. Podlegające tej wymianie informacje musiałyby być z jednej strony możliwie zwięzłe, zaś z

⁸ Jak wykazano w ramach projektu OECD dotyczącego erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków.

drugiej musiałyby zapewniać otrzymującym je państwom członkowskim informacje wystarczające do oceny, czy należy zażądać dodatkowych informacji. Następnie te państwa członkowskie, które są w stanie wykazać, że przekazane dotychczas informacje najprawdopodobniej są dla nich istotne, mogą zażądać bardziej szczegółowych informacji zgodnie z obowiązującymi przepisami dyrektywy. Niniejszy wniosek stanowi zatem najbardziej proporcjonalną odpowiedź na stwierdzony problem, gdyż ogranicza się do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, które posiadają wymiar transgraniczny. Jego podstawę stanowi ponadto automatyczna wymiana podstawowych informacji, które mają umożliwić każdemu państwu członkowskiemu określenie, czy należy zażądać bardziej szczegółowych informacji. Proponowane zmiany nie wykraczają zatem poza to, co jest niezbędne do rozwiązania stwierdzonego problemu, a tym samym do osiągnięcia zapisanych w traktatach celów, a mianowicie właściwego i skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

2.4. Dokument roboczy służb Komisji

W towarzyszącym niniejszemu wnioskowi dokumencie roboczym służb Komisji przedstawiono ocenę wariantów strategicznych w oparciu o kryteria skuteczności, wydajności, spójności oraz skutków społecznych i praw podstawowych. Komisja sporządziła analizę wariantów w celu uzasadnienia wybranego wariantu.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Celem niniejszego wniosku jest zapewnienie, by informacje dotyczące interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych były automatycznie wymieniane między państwami członkowskimi, jeżeli spełnione są warunki określone w nowym art. 8a.

W związku z tym niniejszy wniosek wprowadza zmiany w dyrektywie 2011/16/UE zmienionej dyrektywą 2014/107/UE⁹, ustanawiając szczególny wymóg automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych.

W szczególności art. 1 pkt 3 proponowanej dyrektywy wprowadza do obowiązującej dyrektywy nowy art. 8a, w którym określono zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących określonych rodzajów interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, zdefiniowanych w art. 1 pkt 1 proponowanej dyrektywy. Art. 8a ust. 1 stanowi, że właściwe organy państwa członkowskiego przekazują w drodze automatycznej wymiany właściwym organom pozostałych państw członkowskich informacje o określonych interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego, które wydają lub zmieniają. Obowiązek ten zostaje rozszerzony na interpretacje, które zostały wydane w okresie dziesięciu lat przed datą wejścia w życie proponowanej dyrektywy i które są nadal ważne w dniu jej wejścia w życie (art. 8a ust. 2).

Art. 1 pkt 6 proponowanej dyrektywy umożliwia stworzenie przez Komisję bezpiecznej centralnej bazy danych dotyczących informacji przekazywanych w ramach niniejszego wniosku. Taka centralna baza danych ułatwiałaby zarówno samą wymianę informacji, jak i

⁹ Dz.U. L 359 z 16 grudnia 2014 r.

inne działania podejmowane przez państwa członkowskie, tj. analizę interpretacji wymienianych między państwami członkowskimi oraz stosowne działania następcze.

Proponowana dyrektywa aktualizuje również przepisy dyrektywy z 2011 r. dotyczące przekazywania informacji zwrotnych, praktycznych ustaleń dotyczących automatycznej wymiany informacji oraz oceny funkcjonowania współpracy administracyjnej, tak aby objąć ich zakresem automatyczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych.

Podstawą prawną tych zmian jest podstawa prawna dyrektywy 2011/16/UE, tj. art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który służy zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ wniosku na budżet UE został przedstawiony w załączonej do niniejszego wniosku ocenie skutków finansowych regulacji; zostanie on zrealizowany w ramach dostępnych zasobów. Koszty dodatkowych narzędzi informatycznych oraz ewentualnej centralnej bazy danych, którą Komisja może w przyszłości opracować w celu ułatwienia przekazywania informacji między państwami członkowskimi oraz zapewnienia przechowywania tych informacji, zostałyby pokryte ze środków programu FISCALIS 2020 ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013, który zapewnia wsparcie finansowe działań mających na celu usprawnienie współpracy administracyjnej między organami skarbowymi w UE.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹⁰,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ostatnim czasie znacząco przybyło wyzwań związanych z – dokonującymi się w wymiarze transgranicznym – unikaniem opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i szkodliwą konkurencją podatkową; wyzwania te stały się również znaczącym źródłem zaniepokojenia zarówno w obrębie Unii, jak i na szczeblu ogólnosiwiatowym. Erozja podstawy opodatkowania prowadzi do znacznego ograniczenia krajowych dochodów podatkowych, co utrudnia państwom członkowskim prowadzenie takiej polityki podatkowej, która sprzyjałaby wzrostowi gospodarczemu. W szczególności interpretacje indywidualne prawa podatkowego, które są wydawane na potrzeby struktur konstruowanych pod kątem korzyści podatkowych, prowadzą do niskiego poziomu opodatkowania sztucznie zawyżonych dochodów w państwie wydającym tego rodzaju interpretację i mogą sprawiać, że w pozostałych krajach, których dotyczy dana sytuacja, opodatkowaniu podlegają jedynie sztucznie zaniżone dochody. W związku z tą sytuacją pilnie wymagane jest zwiększenie przejrzystości. W tym celu należy rozbudować narzędzia i mechanizmy ustanowione dyrektywą Rady 2011/16/UE¹³.

¹⁰Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹²Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹³Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (2) W swoich konkluzjach z dnia 18 grudnia 2014 r. Rada Europejska podkreśliła pilną potrzebę kontynuowania prac nad zwalczaniem unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, zarówno na szczeblu ogólnoświatowym, jak i na szczeblu UE. Podkreślając znaczenie przejrzystości, Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku w sprawie automatycznej wymiany informacji w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w UE.
- (3) Dyrektywa 2011/16/UE przewiduje obowiązkową spontaniczną wymianę informacji między państwami członkowskimi w pięciu określonych przypadkach oraz w określonych terminach. Spontaniczna wymiana informacji w przypadkach, gdy właściwy organ jednego państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych w innym państwie członkowskim, ma już zastosowanie do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, które państwo członkowskie wydaje konkretnemu podatnikowi w odniesieniu do interpretacji lub stosowania przepisów podatkowych w przyszłości i które mają wymiar transgraniczny.
- (4) Skuteczną spontaniczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych utrudnia jednak szereg istotnych praktycznych trudności, jak np. swoboda uznania, jaką państwo członkowskie wydające interpretację dysponuje w kwestii decyzji, które z pozostałych państw członkowskich powinny zostać poinformowane.
- (5) Przepis dopuszczający możliwość odmówienia udzielenia informacji w przypadku, gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub w przypadku gdy ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym, nie powinien mieć zastosowania do przepisów w sprawie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, tak aby nie ograniczać skuteczności takiej wymiany informacji. Ograniczony charakter informacji, które podlegają obowiązkowi wymiany z wszystkimi państwami członkowskimi, powinien zapewniać wystarczającą ochronę wspomnianych interesów handlowych.
- (6) Aby osiągnąć korzyści płynące z obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, informacje te powinny być przekazywane szybko po wydaniu stosownych decyzji, w związku z czym należy ustanowić regularne odstępy czasu na przekazywanie tych informacji.
- (7) Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych powinna w każdym przypadku obejmować przekazanie określonego zbioru podstawowych informacji do wszystkich państw członkowskich. Komisja powinna przyjąć wszelkie środki niezbędne do standaryzacji przekazywania tych informacji zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2011/16/UE na potrzeby przyjęcia standardowego formularza, z którego należy korzystać przy wymianie informacji. Procedurę tę należy również stosować w

celu przyjęcia wszelkich niezbędnych środków oraz ustaleń praktycznych na potrzeby wdrożenia wymiany informacji.

- (8) Podstawowe informacje wymieniane przez państwa członkowskie powinny być również przekazywane Komisji. Umożliwiłoby to Komisji monitorowanie i ocenę w dowolnym momencie skuteczności automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych. Przekazywanie tych informacji nie zwalnia państwa członkowskiego z obowiązku zgłoszenia Komisji każdego przypadku pomocy państwa.
- (9) Informacje zwrotne przekazywane przez państwo członkowskie, które otrzymało dane informacje, do państwa członkowskiego, które je przekazało, stanowią niezbędny element funkcjonowania skutecznego systemu automatycznej wymiany informacji. W związku z tym właściwe jest zapewnienie środków umożliwiających przekazywanie informacji zwrotnych w przypadkach, gdy informacje zostały wykorzystane, a przekazanie informacji zwrotnych nie jest możliwe na podstawie innych przepisów dyrektywy 2011/16/UE.
- (10) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość skorzystania z przepisów art. 5 dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do wymiany informacji na wniosek w celu uzyskania dodatkowych informacji, w tym pełnego tekstu interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, od państwa członkowskiego wydającego takie interpretacje lub uzgodnienia.
- (11) Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie środki niezbędne do usunięcia każdej przeszkody, która może utrudniać skuteczną i możliwie jak najszerszą obowiązkową wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym i uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych.
- (12) W celu bardziej wydajnego wykorzystania zasobów, ułatwienia wymiany informacji oraz uniknięcia potrzeby dokonywania przez każde państwo członkowskie podobnych zmian w ich systemach przechowywania informacji, należy ustanowić przepis szczególnie dotyczący stworzenia centralnej bazy dostępnej dla wszystkich państw członkowskich i Komisji, w której państwa członkowskie mogłyby zamieszczać i przechowywać informacje zamiast przekazywania ich pocztą elektroniczną. Ustalenia praktyczne niezbędne do stworzenia takiej bazy danych powinny zostać przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2. dyrektywy 2011/16/UE.
- (13) Uwzględniając charakter i zakres zmian wprowadzonych dyrektywą 2014/107/UE oraz niniejszą dyrektywą, należy przedłużyć terminy w odniesieniu do przekazywania informacji i statystyk oraz przedłożenia sprawozdania przewidziane w dyrektywie 2011/16/UE. Takie przedłużenie powinno zapewnić możliwość uwzględnienia w przedkładanych informacjach doświadczeń wyniesionych po wprowadzeniu tych zmian. Przedłużenie terminu powinno mieć zastosowanie zarówno do statystyk i innych informacji, które państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać przed dniem 1 lipca 2016 r., jak i do sprawozdania oraz, stosownie do sytuacji, wniosku, które Komisja jest zobowiązana przedłożyć przed dniem 1 lipca 2017 r.

- (14) Zgodnie z podejściem stopniowym, za jakim opowiedziano się w dyrektywie 2011/16/UE, właściwe jest dostosowanie terminów w odniesieniu do istniejącej obowiązkowej wymiany informacji przewidzianej w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE w celu zapewnienia, by dostępne informacje dotyczące poszczególnych kategorii zostały przekazane w terminie dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku podatkowego, którego dotyczą.
- (15) Obowiązujące przepisy dotyczące poufności powinny zostać zmienione, tak by uwzględnić rozszerzenie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na interpretacje indywidualne prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnienia indywidualne dotyczące cen transferowych.
- (16) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności w niniejszej dyrektywie dąży się do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
- (17) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających¹⁴ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) «wymiana automatyczna» oznacza:

¹⁴Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

a) do celów art. 8 ust. 1 i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które wyszukiwane są zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;

b) do celów art. 8 ust. 3a – systematyczne przekazywanie odnośnemu państwu członkowskiemu rezydencji określonych z góry informacji na temat rezydentów innych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I;

c) do celów wszystkich przepisów innych niż przepisy art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 3a i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji udostępnionych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego punktu.”;

b) dodaje się pkt 14, 15 i 16 w brzmieniu:

„14) «interpretacja indywidualna prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym» oznacza każdy dokument lub komunikat, lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawany w kontekście kontroli podatkowej, który:

a) jest wydawany dowolnej osobie przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jego dowolnej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego bądź w imieniu tego rządu lub organu podatkowego;

b) dotyczy interpretacji lub stosowania przepisu prawnego lub administracyjnego dotyczącego administracji lub egzekwowania przepisów krajowych odnoszących się do podatków danego państwa członkowskiego lub jego jednostek podziału terytorialnego lub administracyjnego;

c) dotyczy transakcji transgranicznej lub kwestii, czy działalność prowadzona przez osobę prawną w innym państwie członkowskim prowadzi do ustanowienia stałego zakładu, oraz;

d) jest sporządzany przed dokonaniem transakcji lub prowadzeniem działalności w innym państwie członkowskim mogącej prowadzić do ustanowienia stałego zakładu lub przed złożeniem deklaracji podatkowej obejmującej okres, w którym transakcja lub seria transakcji lub działalność miała miejsce.

Transakcja transgraniczna może obejmować między innymi dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, udostępnienie finansowania bądź wykorzystanie rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych i nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby otrzymującej interpretację indywidualną prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym;

15) «uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych» oznacza każdy dokument lub komunikat, lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o

podobnych skutkach, w tym wydawany w kontekście kontroli podatkowej, który jest wydawany dowolnej osobie przez rząd lub organ podatkowy co najmniej jednego państwa członkowskiego lub jego dowolnej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego bądź w imieniu tego rządu lub organu podatkowego i w którym przed dokonaniem transakcji transgranicznych przez przedsiębiorstwa powiązane określono odpowiedni zbiór kryteriów ustalenia cen transferowych na potrzeby tych transakcji lub w którym określono przypisanie zysków do stałego zakładu.

Przedsiębiorstwa są przedsiębiorstwami powiązanymi, jeżeli jedno przedsiębiorstwo bezpośrednio lub pośrednio uczestniczy w zarządzaniu drugim przedsiębiorstwem, sprawowaniu nad nim kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiada udział w kapitale drugiego przedsiębiorstwa lub jeżeli te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu tymi przedsiębiorstwami, sprawowaniu nad nimi kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiadają udział w kapitale tych przedsiębiorstw.

Ceny transferowe są to ceny, po jakich przedsiębiorstwo przekazuje przedsiębiorstwom powiązanym towary fizyczne i dobra niematerialne lub po jakich świadczy usługi na rzecz tych przedsiębiorstw, termin «ustalenie cen transferowych» należy rozumieć odpowiednio;

16) do celów pkt 14 «transakcja transgraniczna» oznacza transakcję lub serię transakcji, w przypadku której:

a) nie wszystkie strony transakcji lub serii transakcji są rezydentami do celów podatkowych państwa członkowskiego wydającego interpretację indywidualną prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym; lub

b) dowolna ze stron transakcji lub serii transakcji jest jednocześnie rezydentem do celów podatkowych więcej niż jednej jurysdykcji; lub

c) jedna ze stron transakcji lub serii transakcji prowadzi działalność gospodarczą w innym państwie członkowskim za pośrednictwem stałego zakładu, a transakcja lub seria transakcji stanowi część lub całość działalności gospodarczej stałego zakładu. Transakcja transgraniczna lub seria transakcji transgranicznych obejmuje również uzgodnienia dokonane przez pojedynczą osobę prawną w odniesieniu do działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim, którą osoba ta prowadzi za pośrednictwem stałego zakładu.

Do celów pkt 15 «transakcja transgraniczna» oznacza transakcję lub serię transakcji, w którą zaangażowane są przedsiębiorstwa powiązane, z których nie wszystkie są rezydentami do celów podatkowych na terytorium jednego państwa członkowskiego.”;

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się ust. 4 i 5;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Przekazywanie informacji odbywa się następująco:

a) w przypadku kategorii określonych w ust. 1: co najmniej raz w roku, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia roku podatkowego w państwie członkowskim, do którego dane informacje się odnoszą;

b) w przypadku informacji określonych w ust. 3a: raz w roku, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, do którego dane informacje się odnoszą.”;

3) dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy wydaje lub zmienia interpretację indywidualną prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych, przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacje na ten temat właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich, jak również Komisji Europejskiej.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego przekazuje również właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej informacje dotyczące interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, które zostały wydane w okresie rozpoczynającym się dziesięć lat przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy i które są w dalszym ciągu ważne w dniu jej wejścia w życie.

3. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym dotyczy wyłącznie spraw podatkowych jednej osoby fizycznej lub większej liczby osób fizycznych.

4. Wymiana informacji odbywa się następująco:

a) w przypadku informacji wymienianych na podstawie ust. 1: w terminie jednego miesiąca od zakończenia kwartału, w którym interpretacje indywidualne prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienia indywidualne dotyczące cen transferowych zostały wydane lub zmienione;

b) w przypadku informacji wymienianych na podstawie ust. 2: przed dniem 31 grudnia 2016 r.

5. Informacje, które państwo członkowskie jest zobowiązane przekazywać na podstawie niniejszego artykułu, obejmują co najmniej następujące informacje:

a) dane identyfikacyjne podatnika, a w stosownych przypadkach również grupy spółek, do której należy;

b) treść interpretacji indywidualnej prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienia indywidualnego dotyczącego cen transferowych, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji;

c) opis zbioru kryteriów zastosowanych w celu ustalenia cen transferowych w przypadku uzgodnienia indywidualnego dotyczącego cen transferowych;

d) określenie innych państw członkowskich, których może bezpośrednio lub pośrednio dotyczyć interpretacja indywidualna prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych;

e) określenie wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne, w pozostałych państwach członkowskich, na które interpretacja indywidualna prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych może mieć bezpośrednio lub pośrednio wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba).

6. W celu ułatwienia wymiany informacji Komisja przyjmuje wszelkie środki i ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 5 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianej w art. 20 ust. 5.

7. Właściwy organ, któremu przekazano informacje zgodnie z ust. 1, natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych, potwierdza właściwemu organowi, który przekazał informacje, ich otrzymanie, o ile to możliwe drogą elektroniczną.

8. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 5, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienia indywidualnego dotyczącego cen transferowych, do państwa członkowskiego, które wydało daną interpretację lub dane uzgodnienie.

9. Przepisy art. 17 ust. 4 nie mają zastosowania do informacji wymienianych zgodnie z przepisami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 8b

Statystyki dotyczące automatycznej wymiany informacji

1. Przed dniem 1 października 2017 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące skali automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 i 8a oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – informacje dotyczące administracyjnych oraz innych istotnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich ewentualnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i osób trzecich.

2. Przed dniem 1 października 2018 r. Komisja przedkłada sprawozdanie, w którym przedstawia ogólny zarys i ocenę statystyk i informacji otrzymanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczące takich kwestii jak administracyjne oraz inne istotne koszty i korzyści wynikające z automatycznej wymiany informacji, jak również praktyczne aspekty z tym związane. Stosownie do sytuacji Komisja przedkłada Radzie

wniosek dotyczący kategorii dochodu i kapitału lub warunków określonych w art. 8 ust. 1, w tym warunku, zgodnie z którym informacje dotyczące rezydentów innych państw członkowskich muszą być dostępne.”;

- 4) w art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje jakiekolwiek informacje przekazane przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 8a, przesyła ono informacje zwrotne na ten temat właściwemu organowi, który przekazał te informacje, najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wniosek, chyba że informacje zwrotne zostały już przekazane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja określa praktyczne ustalenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

- 5) w art. 20 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych, dokonywana na podstawie art. 8a, jest prowadzona przy użyciu standardowego formularza po jego przyjęciu przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

- 6) w art. 21 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisja opracowuje bezpieczną centralną bazę danych, w której informacje, które należy przekazywać na podstawie art. 8a niniejszej dyrektywy, mogą być zapisywane w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego w art. 8a ust. 1 i 2. Komisja posiada dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych. Niezbędne ustalenia praktyczne Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

- 7) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8 i 8a, a także jej praktyczne wyniki. Forma i warunki przekazywania tej rocznej oceny są ustanawiane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

b) skreśla się ust. 5 i 6;

- 8) dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Poufność informacji

1. Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej na podstawie niniejszej dyrektywy, stosując się przy tym do przepisów mających zastosowanie do organów unijnych.

2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji mogą być przekazywane pozostałym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych, ale nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.”;

9) w art. 25 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy unijne na podstawie niniejszej dyrektywy zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001. Jednak do celów właściwego stosowania niniejszej dyrektywy zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 11, art. 12 ust. 1 oraz w art. 13–17 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 jest ograniczony do zakresu wymaganego w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek w sprawie dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹⁵

14

14.03

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹⁶

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Wśród priorytetów programu prac Komisji na 2015 r. znalazło się bardziej sprawiedliwe podejście do opodatkowania, w tym poprzez zapewnienie „automatycznej wymiany informacji na temat interpretacji indywidualnych prawa podatkowego”, co stanowi właśnie cel niniejszego wniosku.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy

Szczegółowymi celami programu FISCALIS są: wspieranie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym oraz wspieranie wdrażania unijnego prawa w dziedzinie podatków, poprzez zapewnienie wymiany informacji, wspieranie współpracy administracyjnej oraz, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, zwiększanie zdolności

¹⁵ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

¹⁶ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

administracyjnych krajów uczestniczących z myślą o zapewnianiu pomocy w zakresie zmniejszania obciążeń administracyjnych dla organów podatkowych i obniżania kosztów przestrzegania przepisów dla podatników.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

ABB 3

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Automatyczna wymiana między państwami członkowskimi informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oznacza po pierwsze, że wszystkie państwa członkowskie będą miały możliwość należytej oceny, czy interpretacje indywidualne prawa podatkowego wydawane przez inne państwo członkowskie mają dla nich znaczenie (choćby i w niezamierzony sposób), oraz będą mogły podjąć w odpowiedzi stosowne działania.

Po drugie, zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego powinno zwiększyć zachęty dla zapewnienia bardziej uczciwej konkurencji podatkowej. Automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego może również zniechęcić przedsiębiorstwa do stosowania agresywnego planowania podatkowego w oparciu o te interpretacje, gdyż pozostałe państwa członkowskie będą teraz dysponować informacjami niezbędnymi do wykrycia sztucznych konstrukcji i przesuwania zysków oraz do podjęcia w reakcji na nie odpowiednich działań.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wniosek będzie regulowany wymogami dyrektywy, której zmianie służy (tj. dyrektywy 2011/16/UE) w odniesieniu do: (i) przekazywania corocznie przez państwa członkowskie statystyk dotyczących wymiany informacji; (ii) przedłożenia przez Komisję sprawozdania w oparciu o te statystyki; oraz (iii) przekazywania corocznie przez państwa członkowskie oceny skuteczności automatycznej wymiany informacji.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wprawdzie na podstawie dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (2011/16/UE) każde państwo członkowskie, które wydaje interpretację indywidualną prawa podatkowego, jest zobowiązane do ujawnienia odpowiednich informacji każdemu innemu państwu członkowskiemu, którego może to dotyczyć, jednak posiada ono swobodę uznania przy ocenie, dla którego państwa członkowskiego informacje te mogą okazać się istotne. Państwo członkowskie, które wydaje interpretację indywidualną prawa podatkowego, może zresztą często nie być w stanie określić, na które z pozostałych państw członkowskich interpretacja ta będzie miała wpływ. Ponadto obecnie istnieje szereg wyjątków od obowiązku ujawniania informacji. Niniejszy wniosek zobowiązywałby państwo członkowskie, które wydaje interpretację indywidualną prawa podatkowego, do automatycznego przekazania odpowiednich informacji wszystkim pozostałym państwom członkowskim, tak by decyzja o tym, na ile interpretacja ta jest istotna, była podejmowana przez państwo członkowskie otrzymujące takie informacje, a nie państwo członkowskie wydające interpretację; niniejszy wniosek eliminowałby również obecne wyjątki od obowiązku ujawniania informacji.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Państwa członkowskie działające indywidualnie mogą nie być w stanie uzyskać wszystkich informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego wydawanych w innych państwach członkowskich, nawet jeśli interpretacje te dotyczą ich bazy podatkowej. Wiążące podejście na szczeblu unijnym stanowi jedyny sposób zapewnienia pełnej przejrzystości i współpracy w tej kwestii.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Stosowane obecnie podejście zakładające nieautomatyczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego nie zapewniło dotychczas przejrzystości w tym obszarze. Obecnie niektórzy podatnicy wykorzystują brak przejrzystości do tworzenia struktur służących przenoszeniu zysków do państw o niskim opodatkowaniu, przy czym niekoniecznie muszą to być państwa, w których prowadzona jest działalność gospodarcza generująca te zyski i w których powstaje wartość dodana. Automatyczna wymiana informacji między administracjami podatkowymi, która znajduje zastosowanie w innych kwestiach podatkowych, jak np. w kwestii opodatkowania dochodów z oszczędności, przyniosła dobre rezultaty. Automatyczna wymiana informacji jest obecnie uznawana na szczeblu globalnym za najlepsze narzędzie, jakim mogą dysponować administracje podatkowe na potrzeby zwalczania unikania opodatkowania oraz uchylania się od opodatkowania.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia:

W związku z tym, że wniosek służy zmianie dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (2011/16/UE), procedury, ustalenia i narzędzia informatyczne, które są opracowywane lub już dostępne w ramach tej dyrektywy, będą również mogły być wykorzystywane do celów wprowadzenia w życie przepisów zawartych w niniejszym wniosku.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- Przepisy proponowanej dyrektywy zaczną być stosowane z dniem 1 stycznia 2016 r.
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania¹⁷

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
program Fiscalis 2020 jest zarządzany w trybie bezpośrednim
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

¹⁷

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Pod względem zarządzania niniejszy wniosek nie wprowadza żadnych zmian. Zgodnie z art. 21 dyrektywy 2011/16/UE Komisja, przy udziale państw członkowskich w ramach procedury komitetowej, opracowuje standardowe formularze i formaty na potrzeby wymiany informacji. Jeśli chodzi o sieć CCN, która jest niezbędna dla umożliwienia wymiany informacji między państwami członkowskimi, Komisja jest odpowiedzialna za dokonywanie wszelkich zmian sieci CCN niezbędnych dla umożliwienia wymiany takich informacji, podczas gdy państwa członkowskie są odpowiedzialne za dokonywanie w swoich własnych systemach wszelkich zmian niezbędnych dla umożliwienia wymiany takich informacji przy użyciu sieci CCN.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W ramach programu FISCALIS nadzór i sprawozdawczość prowadzone są jak opisano poniżej.

Działania przygotowawcze wymagane na potrzeby niniejszej inicjatywy oraz inne wspólne działania i wspólne działania szkoleniowe są objęte regularnym nadzorem prowadzonym na podstawie informacji przekazywanych przez uczestników oraz osoby odpowiedzialne za zarządzanie tymi działaniami. Informacje te są gromadzone przy użyciu standardowych formularzy i są uwzględniane we wskaźnikach ustanowionych na potrzeby ram oceny wyników programu Fiscalis 2020. Inne wydatki związane z wymianą informacji są objęte nadzorem zgodnie z mechanizmem opisanym w pkt 1.4.4, jak również są konsolidowane w ramach wspomnianych wyżej ram oceny wyników.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Potencjalne ryzyko związane z realizacją inicjatywy przy wsparciu ze strony programu Fiscalis 2020 dotyczy:

realizacji umowy o dotację podpisaną z konsorcjum państw członkowskich i krajów kandydujących;

realizacji umów dotyczących zamówień zawartych w ramach programu.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Struktura wewnętrznego systemu kontroli jest taka sama jak w przypadku programu Fiscalis 2020, który będzie obejmować wszystkie wydatki operacyjne w ramach inicjatywy.

Główne elementy stosowanej strategii kontroli to:

W odniesieniu do zamówień:

Stosowane są procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym. Każde zamówienie zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją i beneficjentami przewidziane są środki przeciwdziałające oszustwom (kontrola, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej przez DG TAXUD: wyniki końcowe są

sprawdzone, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucone). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

Oprócz powyższych kontroli DG TAXUD sprawuje tradycyjną kontrolę finansową:

Weryfikacja zobowiązań ex-ante:

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot objęte jest weryfikacją ex-ante. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności ex-ante:

100 % płatności jest weryfikowanych ex-ante. Ponadto co najmniej jedna płatność tygodniowo (we wszystkich kategoriach wydatków) jest losowo wybierana w celu dodatkowej weryfikacji ex-ante wykonywanej przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. Nie ma rezultatu docelowego jeśli chodzi o zakres, ponieważ celem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarza się codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających:

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące łagodzeniu negatywnych skutków.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Korzyść płynąca z powyższych środków strategii kontroli polega na zmniejszeniu potencjalnego ryzyka do wartości poniżej docelowego poziomu wynoszącego 2 % ogólnego budżetu i obejmuje wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego

zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę.

Łączne koszty związane z wdrożeniem powyższej strategii kontroli – dla wszystkich wydatków w ramach programu Fiscalis 2020 – są ograniczone do 1,6 % kwoty dokonanych płatności ogółem. Oczekuje się, że w przypadku niniejszej inicjatywy wskaźnik ten utrzyma się na tym samym poziomie.

Uznaje się, że strategia kontroli przyjęta w programie skutecznie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów praktycznie do zera i że jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady (1) oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 (2) w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe – w pełni pokryte przez budżet programu Fiscalis 2020

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer 1A Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Zróżnicowane / niezróżnicowane ¹⁸	państw EFTA ¹⁹	krajów kandydujących ²⁰	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	14.0301 (Doskonalenie właściwego funkcjonowania systemów opodatkowania)	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane / niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

¹⁸ Zróżnicowane = środki zróżnicowane / niezróżnicowane = środki niezróżnicowane.

¹⁹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

²⁰ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu **arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym** (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

Wymienione poniżej kwoty są zawarte w puli środków finansowych dla programu FISCALIS 2020. Nie będą potrzebne żadne dodatkowe środki.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	1A Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
---	-------	--

DG: TAXUD			Rok 2016 ²¹	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	2020			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej 14.0301	Środki na zobowiązania	(1)	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200			2100
	Środki płatności	(2)	0,000	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200		2100
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
	Środki płatności	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ²²			p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	

²¹ Rok 2016 jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Numer linii budżetowej		(3)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
OGÓŁEM środki dla DG TAXUD	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200			2100
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,000	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200		2100

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200			2100
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200		2100
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1A wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200			2100
	Środki na płatności	=5+ 6	0,000	0,300	1,000	0,400	0,200	0,200		2100

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
	Środki na płatności	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4	Środki na zobowiązania	=4+ 6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	

wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki płatności	na =5+ 6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
--	---------------------	-------------	------	------	------	------	------	------	------	--

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020		OGÓŁEM
DG: TAXUD								
• Zasoby ludzkie		0,528	0,528	0,528	0,528	0,528		
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,030	0,030	0,030	0,030	0,030		
OGÓŁEM DG TAXUD	Środki	0,558	0,558	0,558	0,558	0,558		

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,558	0,558	0,558	0,558	0,558		
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2016 ²³	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020		OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,858	1,558	0,958	0,758	0,758		
	Środki na płatności	0,558	0,858	1,558	0,958	0,758		

²³ Rok 2016 jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok 2016		Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		2020						OGÓŁEM	
	PRODUKTY																	
	↓	Rodzaj ²⁴	Średni koszt	Źr	Koszt	Źr	Koszt	Źr	Koszt	Źr	Koszt	Źr	Koszt	Źr	Koszt	Źr	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²⁵ ...																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częścikowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częścikowa																		

²⁴ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
²⁵ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”

KOSZT OGÓLEM																
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

UWAGA

Zakładany pozytywny skutek („produkt”) niniejszego wniosku obejmuje, co następuje: (i) państwa członkowskie będą otrzymywać informacje dotyczące interpretacji indywidualnych prawa podatkowego wydawanych w pozostałych państwach, które to informacje umożliwią im podjęcie środków zaradczych, które uznają za stosowne; (ii) ogół społeczeństwa może widzieć w tym środku aktywny krok na rzecz zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążeń podatkowych między wszystkich podatników; (iii) presja ze strony partnerów może sprawić, że państwa członkowskie dokonają zmian w swoich praktykach dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego; (iv) przedsiębiorstwa mogą ograniczyć swoje struktury agresywnego planowania podatkowego. Wprawdzie państwa członkowskie, które wydają interpretacje indywidualne prawa podatkowego, będą musiały sprostać zwiększonym obciążeniom administracyjnym i ponieść koszty przestrzegania przepisów bezpośrednio związane z przekazywaniem informacji o tych interpretacjach, jednak oczekuje się, że koszty te będą ograniczone ze względu na ograniczony zakres informacji, które mają być przekazywane. Ponadto informacje te powinny być już przekazywane (tj. wniosek w dużej mierze po prostu upraszcza i potwierdza istniejące wymogi w zakresie wymiany informacji).

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2016 ²⁶	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	2020	OGÓŁEM		
--	---------------------------	-------------	-------------	-------------	------	--------	--	--

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,528	0,528	0,528	0,528	0,528			
Pozostałe wydatki administracyjne	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030			
DZIAŁ 5 – suma częstkowa wieloletnich ram finansowych	0,558	0,558	0,558	0,558	0,558			

Poza DZIAŁEM 5 ²⁷ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								

²⁶

Rok 2016 jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²⁷

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	0,558	0,558	0,558	0,558	0,558			
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	4	4	4	4	4
XX 01 01 02 (w delegaturach)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, EPC):²⁸					
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 yy ²⁹	- w centrali:	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- w delegaturach	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

²⁸ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SND = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

²⁹ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

						.		
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Inne linie budżetowe (określić)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
OGÓŁEM	4	4	4	4	4	4	4	4

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Przygotowywanie posiedzeń oraz korespondencja z państwami członkowskimi; (w zależności od dyskusji państwami członkowskimi) prace nad formularzami, formatami elektronicznymi i centralną bazą danych; udzielanie zamówień zewnętrznym wykonawcom w zakresie prac nad systemem informatycznym.
Personel zewnętrzny	Nie dotyczy

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ~~Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:~~

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³⁰						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

³⁰

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.